

Burmistrz Olecka, Plac Wolności 3, 19 – 400 Olecko
tel.: (87) 520 21 68 fax.: (87) 520 25 58
www.olecko.pl um@um.olecko.pl

Olecko, 29 października 2019 r.

ORN.0003.32.2019

Pan
Mariusz Mitun
Radny Rady Miejskiej w Olecku

Odpowiadając na interpelację z dnia 23 października 2019 r. w sprawie zażalenia na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Suwałkach o umorzeniu śledztwa, w załączeniu przedkładam jego treść.

ZASTĘPCA BURMISTRZA

Sylvia Wtelo

Olecko, dn. 14 października 2019 r.

Burmistrz Olecka
Karol Sobczak
Plac Wolności 3
19-400 Olecko

Sąd Rejonowy
II Wydział Karny

ORN.0450.3.2019

za pośrednictwem

Prokuratora Rejonowego w Suwałkach
ul. Ludwika Waryńskiego 45
16-400 Suwałki

Sygn. akt PR Ds. 2263.2019

Zażalenie na postanowienie o umorzeniu śledztwa

asesora Prokuratury Rejonowej w Suwałkach z dnia 30 września 2019 r., doręczonym w dniu 7 października 2019 r., w przedmiocie umorzenia śledztwa w sprawie o czyny z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 40a ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 40a ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 40a ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej z art. 11 § 2 k.k.

Na podstawie 306 § 1 pkt 1 k.p.k. zaskarżam powyższe postanowienie w całości.

Na podstawie 438 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 k.p.k. postanowieniu temu zarzucam:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- 1) art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającą na jego błędnej wykładni i stwierdzeniu, że zarzucanych czynów nie popełniono bądź brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popełnienia;
- 2) art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającą na jego błędnej wykładni i stwierdzeniu, że zarzucany czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego;
- 3) art. 231 § 1 k.k., poprzez przyjęcie, że funkcjonariusz publiczny – Skarbnik gminy Olecko:

- w dniu 26 kwietnia 2019 r. nie przekroczyła swoich uprawnień poprzez skierowanie do płatności 25 przelewów dotyczących opłacenia należności określonych w fakturach niezatwierdzonych uprzednio przez kierownika jednostki, czym działała na szkodę interesu publicznego Gminy Olecko i prywatnego Burmistrza Olecko,

- w okresie od kwietnia do czerwca 2019 r. w Olecku nie przekroczyła swoich uprawnień przy zatwierdzaniu przelewów poprzez posługiwanie się cudzym środkiem identyfikacji elektronicznej wydawanym w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączanym do wężła krajowego, w celu uzyskania nieuprawnionego dostępu do usług online, czym działała na szkodę interesu publicznego - Gminy Olecko,

- w okresie od 2014 do 2018 r. w Olecku nie przekroczyła swoich uprawnień przy zatwierdzaniu przelewów poprzez posługiwanie się cudzym środkiem identyfikacji elektronicznej wydawanym w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączanym do wężła krajowego, w celu uzyskania nieuprawnionego dostępu do usług online, czym działała na szkodę interesu publicznego - Gminy Olecko, czym działała na szkodę interesu publicznego Gminy Olecko,

- w dniu 26 kwietnia 2019 r. nie przekroczyła swoich uprawnień poprzez dokonanie 25 przelewów dotyczących opłacenia należności określonych w fakturach niezatwierdzonych uprzednio przez kierownika jednostki posługując się cudzym środkiem identyfikacji elektronicznej wydawanym w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączanym do węzła krajowego, w celu uzyskania nieuprawnionego dostępu do usług online, czym działała na szkodę interesu publicznego – Gminy Olecko, czym działała na szkodę interesu publicznego Gminy Olecko i prywatnego Burmistrza Olecko;

2. naruszenie przepisów prawa proceduralnego, tj.:

- 1) art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie jej w sposób dowolny i wybiórczy, co spowodowało błąd w ustaleniach faktycznych,
- 2) art. 4 k.p.k. poprzez uwzględnienie okoliczności wyłącznie korzystnych dla podejrzanej, z pominięciem tych przemawiających na jej niekorzyść, w szczególności działań zmierzających do pokrzywdzenia interesu publicznego Gminy Olecko i prywatnego Burmistrza Olecko.

Wskazując na powyższe, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i 437 § 1 k.p.k., wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do dalszego prowadzenia.

Uzasadnienie

Asesor Prokuratury Rejonowej w Suwałkach postanowieniem z dnia 30 września 2019 r., doręczonym w dniu 7 października 2019 r., umorzył postępowanie w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego – Skarbnika gminy Olecko [REDAKTOR] tj. o czyny z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 40a ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 40a ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 40a ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej z art. 11 § 2 k.k.

Za podstawę umorzenia przyjęto dyspozycję art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., tj. stwierdzenie, że zarzucanych czynów nie popełniono bądź brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popełnienia lub brak znamion przestępstwa w zarzuczanych czynach.

Z powyższym nie sposób się zgodzić.

Przestępstwo stypizowane w art. 231 ustawy Kodeks karny może popełnić tylko osoba będąca funkcjonariuszem publicznym. Czynność sprawcza polega na działaniu na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, a zachodzi wtedy, gdy z zachowania funkcjonariusza publicznego może powstać szkoda w chronionym prawnie dobrze publicznym lub prywatnym. Działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego ma przy tym wiązać się z przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków funkcjonariusza publicznego (tak: SA we Wrocławiu w wyroku z dnia 25 lutego 2016 r., sygn. akt II AKa 331/15). Analizując uprawnienia i obowiązki Skarbnik gminy Olecko – [REDAKTOR] dobitnie widać, że ta wielokrotnie przekroczyła swoje uprawnienia i nie dopełniła swoich obowiązków. Jednocześnie zaznaczyć należy, że podejrzana działała umyślnie - miała świadomość (w postaci pewności lub możliwości), że jej zachowanie narusza uprawnienia lub stanowi niedopełnienie obowiązków i że przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, a nawet, że szkodę taką może spowodować.

1. Ad. przekroczenia uprawnień poprzez udostępnienie środka identyfikacji elektronicznej osobie trzeciej

Z dokonanych w śledztwie ustaleń wynika, że „technicznego” wykonania przelewów 25 faktur w dniu 26 kwietnia 2019 r. dokonała podwładna Skarbnik gminy – Pani [REDAKTOR] Powyższe potwierdziła świadek [REDAKTOR] wyjaśniając, że „otrzymałam karty dostępowe do systemu od skarbnik pani [REDAKTOR] oraz pani sekretarz [REDAKTOR] Mając karty weszła do systemu bankowego i musia-

łam zalogować się kartą pani Skarbnik, podając udostępniony przez nią numer identyfikacyjny. Później włożyłam kartę do tokenu, nacisnęłam przycisk i wyskoczyło hasło z banku – cyferki. Później należało podać hasło udostępnione przez panią skarbnik następnie szukam paczki z fakturami zatwierdzam tą paczkę wyskakuje okienko w które muszę wpisać hasło otrzymane z banku wygenerowane z tokena paczka jest wtedy podpisana przez panią skarbnik wylogowuje się z karty pani skarbnik i podobnie loguj się karta innej osoby upoważnionej”.

Podejrzana nie miała prawa przekazywać swojego tokenu pracownicy [REDAKTOR]. Przedmiotowy zakaz wynika wprost z umów na obsługę rachunków bankowych. Zgodnie z § 67 ust. 1 regulaminu rachunków bankowych dla klientów rynku korporacyjnego (załącznik do umowy rachunku bieżącego) użytkownik (por. § 2 pkt 64 regulaminu) jest zobowiązany do logowania oraz składania Dyspozycji w Elektronicznych kanałach dostępu (por. § 2 pkt 19 regulaminu) wyłącznie osobiście przy wykorzystaniu narzędzi uwierzytelniających. Narzędziem uwierzytelniającym jest token, zaś podejrzana była upoważniona do dysponowania środkami na rachunku. Ponadto, podejrzana doskonale знаła regulacje wynikające z w/w umów, dokonała ich parafowania.

Dowód: umowy bankowe z dnia 20 grudnia 2019 r. wraz z załącznikami

W obliczu zeznań świadka należy stwierdzić, że podejrzana [REDAKTOR] mija się z prawdą twierdząc, że „nie wiedziała, aby inni pracownicy korzystali nie ze swoich środków identyfikacji elektronicznej”, skoro sama udostępniła swój token [REDAKTOR]. Powyższe w sposób dobitny wskazuje, że podejrzana przekroczyła swoje uprawnienie udostępniając swoje narzędzie identyfikacji elektronicznej [REDAKTOR].

Na marginesie warto wskazać, że z zeznań świadka [REDAKTOR] jasno wynika, że „Pani [REDAKTOR] była w posiadaniu [jego – przyp. wł.] tokena” czemu zaprzeczyła podejrzana twierdząc: „nie znałam loginów i haseł innych osób” i „nigdy nie używałam nie swojego tokena, jak również nikt inny mi takiego tokena nie przekazywał”. Powyższe wskazuje, że albo podejrzana po raz kolejny mówi nieprawdę, albo nieprawdę zeznał [REDAKTOR] co podważa rzetelność jego dalszych zeznań.

2. Ad. przekroczenia uprawnień poprzez wydawanie poleceń użycia urządzenia identyfikacji elektronicznej

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa stwierdzono, że „dokonanie przelewów przez pracownika nastąpiło po uzyskaniu od Skarbnika wiadomości, że można faktury opłacić elektronicznie. Stąd pracownik dokonując technicznych czynności przelewów działał w wykonaniu polecenia przełożonego, z którego to polecenia wynikało, iż faktury mogą zostać opłacone jako zatwierdzone.” Ponadto, z zeznań świadka [REDAKTOR] wynika, że w okresie od 2014 do 2018 r. [REDAKTOR] wielokrotnie wydawała polecenie wykorzystania tokenu sprzętowego pracownikom Wydziału: „za kadencji pana [REDAKTOR] jego karta do identyfikacji była wykorzystywana przez panią Skarbnik lub osobę przez nią wskazaną do zatwierdzania płatności.”

Powyższe w sposób dobitny wskazuje, że podejrzana niejednokrotnie przekroczyła swoje uprawnienia poprzez wydanie poleceń swoim podwładnym (głównie [REDAKTOR]) dokonania przelewów z użyciem środka identyfikacji elektronicznej należącego do osoby trzeciej.

3. Ad. niedopełnienia obowiązku przestrzegania procedur związanych z zatwierdzaniem wydatków

Zgodnie z § 6 ust. 9 i ust. 13 „Instrukcji sporządzania, obiegu i kontroli dowodów księgowych” stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia wewnętrznego Nr ORN.120.14.2015 Burmistrza Olecka z dnia 24 listopada 2015 r w sprawie instrukcji sporządzania, obiegu i kontroli dowodów księgowych w Urzędzie Miejskim w Olecku,

„dokumenty sprawdzone, akceptuje Skarbnik Gminy dokonując tym samym kontroli wstępnej i zatwierdza do wypłaty Burmistrz - lub w ich imieniu inne osoby upoważnione. Dowodem dokonania akceptacji i zatwierdzenia są złożone podpisy wraz z datą. Dokumenty sprawdzone pod względem merytorycznym i formalno - rachunkowym oraz zaakceptowane i zatwierdzone do wypłaty stanowią podstawę do dokonania ich zapłaty w formie przelewu lub gotówki, a następnie do ujęcia w ewidencji zdarzeń gospodarczych.”

Zgodnie z powyższym, osobą upoważnioną do zatwierdzenia dowodów księgowych (np. faktur) w jednostce jest wyłącznie Burmistrz jako kierownik jednostki lub wyraźnie do tego umocowany inny pracownik. Główny księgowy (Skarbnik) nie może dokonać zapłaty kwoty wynikającej z faktury niezaakceptowanej uprzednio przez Burmistrza lub osoby przez niego upoważnionej.

Absolutnie niezrozumiałym jest uznanie przez asesora prowadzącego śledztwo, że „w sprawie wynika, iż doszło do sytuacji, w której Skarbnik, pomimo że nie widziała zatwierdzonych faktur to miała przeświadczenie, wskutek rozmowy z Zastępcą Burmistrza, iż faktury te zostały zatwierdzone przez Zastępcę Burmistrza.”

Podejrzana twierdzi, że 26 kwietnia 2019 r. osobiście zniosła teczkę do sekretariatu: „teczkę z fakturami VAT zostawiłam w sekretariacie, z prośbą o wniesienie jej koniecznie Zastępcy Burmistrza. W możliwie najkrótszym czasie. Chodziło o to by zdażyć przed sesją. Jeszcze przed sesją spotkałam Zastępcę Burmistrza i zapytałam, jak moja teczka z fakturami. Pani Zastępca odpowiedziała, że „ok””.

Twierdzenie podejrzanej, że ta przed sesją spotkała Zastępcę Burmistrza i zapytała „jak moja teczka z fakturami”, na co ta odpowiedziała, że „ok” nie znajduje żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym. Uprzedniego nie potwierdzała Wiceburmistrz [REDAKTURA] z którą to podobno rozmawiała podejrzana. Pytanie dotyczące tej kwestii nie zostało zadane świadkowi [REDAKTURA] wprost, a gdyby padło ta stanowczo by temu zaprzeczyła. Nie sposób nie odnieść wrażenia, że powyższe twierdzenie podejrzanej jest zdarzeniem wymyślonym na jego potrzebę, usprawiedliwieniem dokonania przelewu 25 faktur bez uprzedniego ich zatwierdzenia przez kierownika jednostki.

Ponadto, powyższemu przeczą zeznania świadka [REDAKTURA] który stwierdzi, że „według Pani [REDAKTURA] [ta – przyp. wł.] tego samego dnia dzwoniła do burmistrza i pytała się co z fakturą, czy może przelać pieniądze wykonawcy. Miała otrzymać zgodę burmistrza. Burmistrz miał wyrazić zgodę na wykonanie tego przelewu w piątek (...) Okazało się, że zastępca podpisała fakturę dopiero w poniedziałek. Wierzę pani [REDAKTURA] że miała ustną zgodę burmistrza na dokonanie tego przelewu.”

Opisowi zdarzenia przedstawionemu przez podejrzaną czy świadka [REDAKTURA] oponują zeznania Zastępcy Burmistrza [REDAKTURA] która szczegółowo opisała dzień 30 kwietnia 2019 r., czyli dzień, w którym faktycznie dowiedziała się o 25 fakturach przekazanych jej do zatwierdzenia celem dokonania przelewu. Świadek [REDAKTURA] zeznała: „teczka z tymi dokumentami została mi doręczona przez sekretarkę (...) Zapytałam sekretarkę, czy Burmistrz widział tą fakturę. Pytałam też w Wydziale Budownictwa. Dzwoniłam również do Burmistrza, który powiedział, że nie odebrał tej inwestycji, nie był na budowie i nie zweryfikował usługi wyszczególnionej w fakturze. Dodał, aby nie podpisywać tej faktury. Przekazałam wszystkie faktury wcześniej dostarczone mi w tezcze sekretarce, z informacją, że nie ma zgody Burmistrza na podpisanie tym faktur”. Zgodnie z zeznaniami Zastępcy Burmistrza w dniu 26 kwietnia 2019 r. nie doszło do jakiegokolwiek rozmowy Zastępcy Burmistrza ze Skarbnik, natomiast z przedmiotowymi fakturami Zastępca Burmistrza zapoznała się dopiero 30 kwietnia 2019 r.

Z uwagi na to, że dopiero w toku postępowania pojawiła się nowa okoliczność – powołanie się podejrzanej na domniemaną zgodę Zastępcy Burmistrza lub też zgodę telefoniczną samego Burmistrza na dokonanie przelewu 25 faktur, organ prowadzący

postępowanie powinien ją wyjaśnić. Należało ustalić, kiedy sekretarka faktycznie przekazała teczkę z fakturami do zatwierdzenia Zastępcy Burmistrza, czy jak twierdzi podejrzana 26 kwietnia 2019 r. czy jak zeznaje świadek [REDAKTOWANE] 30 kwietnia 2019 r. Jeżeliteczka nie trafiła na burko Zastępcy Burmistrza dnia 26 kwietnia 2019 r. (czemu ta zaprzecza) to Zastępcza nie mogła wyrazić zgody na dokonanie przelewów poprzez przekazanie podejrzanej, że faktury są „ok”.

Skoro w toku postępowania pojawiła się wątpliwość co do istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych to asesor Prokuratury prowadzący śledztwo, działając z urzędu powinien wezwać na przesłuchanie w charakterze świadka sekretarkę Urzędu – Panią [REDAKTOWANE] i zadać jej pytanie, kiedy (w jakim dniu) przekazała teczkę z 25 fakturami do zatwierdzenia Zastępcy Burmistrza. Okoliczność ta ma istotne znaczenie dla wyjaśnienia kwestii ewentualnej zgody osoby uprawnionej na dokonanie przelewu. W sprawie, zaszła więc przesłanka, o której mowa w art. 427 § 3a ustawy Kodeks postępowania karnego.

Nie można także zgodzić ze stwierdzeniem uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, że skoro „na przedmiotowych fakturach widnieje przedmiotowa data 26 kwietnia 2019r., jako data ich zatwierdzenia przez kierownika jednostki”, a „Zastępcza Burmistrza składając swój podpis nie umieściła na fakturach innej daty” to „w chwili obecnej nie ma potwierdzenia, iż zostały one zatwierdzone w innym dniu.”

Data „26 kwietnia 2019 r.” widnieje przy podpisie Skarbnika, a nie przy podpisie kierownika jednostki. Pieczęć z datą 26 kwietnia 2019 r. w momencie weryfikacji pod względem formalnym i rachunkowym postawiła Zastępcza Skarbnika - [REDAKTOWANE] a miało to miejsce przed złożeniem podpisu przez kierownika jednostki. Powyższe nie jest więc żadnym potwierdzeniem, że podpis Zastępcy Burmistrza pojawił się na fakturze 26 kwietnia 2019 r.

Zgodnie z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869), jednostki sektora finansów publicznych dokonują wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Powyższa regulacja wskazuje na konieczność istnienia merytorycznej podstawy prawnej do dokonania wydatku. „Podstawą taką mogą być normy o charakterze materialnoprawnym zawarte w aktach prawa powszechnie obowiązującego, jak też wewnętrznego. Jednak niewątpliwie pojęcie przepisów dotyczących poszczególnych rodzajów wydatków obejmuje również przepisy proceduralne, które mogą regulować tryb dokonywania wydatków danego rodzaju” (tak: Zbigniew Ofiarski w: Ustawa o finansach publicznych. Komentarz, Lex Omega, 2019).

Główny Księgowy (Skarbnik) powinien stać na straży wydatkowania środków pieniężnych zgodnie z prawem. W przedmiotowej sprawie, Pani [REDAKTOWANE] - Skarbnik Gminy Olecko dokonując polecenie przelewu kwot niezaakceptowanych uprzednio przez Burmistrza lub osobę upoważnioną naruszyła instrukcję kancelaryjną, a w konsekwencji naruszyła również art. 44 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa wskazano, że „posługiwanie się cudzym środkiem identyfikacji elektronicznej przez pracownika następowało za zgodą dysponentów tychże środków w celu wykonania technicznych czynności dokonania przelewu w sytuacji, gdy nastąpiło już zatwierdzenie zgody na dany przelew zgodnie z obowiązującą w Urzędzie procedurą.”

Podmiot prowadzący śledztwo zdaje się nie dostrzegać problemu jakim jest właśnie niedochowanie procedury zatwierdzania wydatków w Wydziale Finansowym kierowanym przez podejrzaną. Podwładni podejrzanej, działając z jej polecenia, dokonali w dniu 26 kwietnia 2019 r. przelewów z użyciem środków identyfikacji elektronicznej samej podejrzanej i sekretarz. Już samo udostępnienie tokenu - karty i identyfikatora jest złamaniem umowy bankiem i zasad bezpieczeństwa wydatkowania środków. Nie bez powodu bank ustala procedurę dwuetapowego potwierdzania przelewów, a każda karta przypisana jest konkretnej osobie, o konkretnych uprawnieniach oraz

kompetencjach i tylko ona zgodnie z umową z bankiem i załączonym do niej regulaminem może z niej korzystać. Przekazanie tokenu, karty, loginu i hasła w celu zatwierdzania przelewów przez osobę nieuprawnioną jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie „dla wygody” jest nieakceptowalne. Świadek ██████████ zeznała, że wyraziła zgodę na używanie jej podpisu, bo jak twierdzi: „w innym przypadku musiałabym być przy każdym przelewie”. Twierdzenie, że cały proces wydatkowania środków został przeprowadzony zgodnie „z obowiązującą w Urzędzie procedurą” jest dużym nadużyciem. Jaki sens ma ustanawianie poszczególnych stopni kontroli w instrukcjach, przydzielanie narzędzi identyfikacji elektronicznej, skoro odpowiedzialność za poszczególne etapy rozmywa się, bo dopuszcza się używania narzędzi przez osoby nieupoważnione (wbrew umowie z bankiem i wewnętrznemu regulaminowi).

Ponadto, fakt, że do zatwierdzenia przelewów użyto tokenu Sekretarz a nie osoby zatwierdzającej faktury, tj. tokenu Wiceburmistrz świadczy o tym, że w Wydziale Finansowym, za którego działanie odpowiedzialna była podejrzana dochodziło do notorycznego łamania procedury zatwierdzania wydatków.

4. Ad. szkody w interesie publicznym lub prywatnym

Do wystąpienia skutku w rozumieniu art. 231 § 1 ustawy Kodeks karny, konieczne jest, żeby nieprzestrzeganie procedur, przejawiające się przez nadużycie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, przełożyło się na stworzenie stanu narażenia na niebezpieczeństwo wystąpienia szkody dla zindywidualizowanego i skonkretyzowanego w danych okolicznościach faktycznych interesu publicznego (tak: Bielski Marek, Kontrowersje w zakresie materialnego bądź formalnego charakteru przestępstwa nadużycia władzy (art. 231 § 1 k.k.), Opublikowano: PS 2011/9/72-83). Tym samym, w celu przyjęcia działania funkcjonariusza publicznego na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, w rozumieniu art. 231 § 1 ustawy Kodeks karny, nie jest konieczne, by wystąpił jakikolwiek uszczerbek w chronionych prawem dobrach, a wystarczy, by wystąpiło zagrożenie tym uszczerbkiem (tak: Filar Marian w: Kodeks karny. Komentarz, wyd. V, Lex Omega, 2016).

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu bezrefleksyjnie przyjęto, że w sprawie nie wystąpiło działanie na szkodę Gminy. Stwierdzenie to poparto wyrwanym z kontekstu zdaniem z zeznań świadka Zastępcy Burmistrza wskazując, iż ta potwierdziła, że w sprawie „nie wystąpiła szkoda materialna. Ponadto przedmiotowe faktury zostały ostatecznie zaakceptowane”. Zupełnie pominięto, że z dalszych zeznań świadka ██████████ jasno wynika, że są nie jeszcze znane ewentualne konsekwencje przy rozliczeniu dofinansowania pozyskanego na inwestycję („nie wiem czy będą konsekwencje ze strony instytucji finansowej, tj. ze strony Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego”). Świadek ponadto zaznaczył, że z uwagi na to, że były problemy z realizacją tzw. inwestycji na „Szyjce”, przed zatwierdzeniem faktury VAT nr 18/04/2019, „Burmistrz chciał sprawdzić wykonanie usługi przed zatwierdzeniem tej faktury.” Natomiast, liczne uwagi przy odbiorze sugerują, że obawy burmistrza co do jakości wykonania usługi przez wykonawcę były zasadne. Tzw. „protokół przerobu” nazwany „protokołem częściowego odbioru robót” z dnia 7 kwietnia 2019 r. stanowiący podstawę wystawienia faktury VAT nr 18/04/2019 został podpisany tylko przez Inspektora Nadzoru, który ocenił jakość wykonanych prac jako „dobrą”. Mimo to, podczas odbioru końcowego w protokole końcowym odbioru robót stwierdzono szereg nieprawidłowości.

Dowód: protokół częściowego odbioru robót z dnia 7 kwietnia 2019 r., protokół końcowego odbioru robót z dnia 27 sierpnia 2019 r.

Nie ulega wątpliwości, że przed uiszczeniem należności skuteczność wyegzekwowania od wykonawcy pewnych poprawek byłaby większa niż po zapłacie. Stąd też po stronie Gminy mogło dojść do powstania szkody polegającej na braku możliwości wyegzekwowania ewentualnych poprawek.

Ponadto, wykonanie inwestycji jest kontrolowane przez inwestycje dofinansowująca, wadliwe jej wykonanie może być podstawą nałożenia na Gminę tzw. korekty finansowej i utraty części pozyskanego na inwestycję dofinansowania.

Ponadto, podmiot prowadzący śledztwo, zapomina, że dla bytu przestępstwa nie musi wystąpić wyłącznie szkoda materialna, bowiem stypizowana jest także szkoda o charakterze niematerialnym i szkoda moralna (tak: Filar Marian w: Kodeks karny. Komentarz, wyd. V, Lex Omega, 2016).

Stosownie do art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 2077 ze zm.), kierownik jednostki jako dysponent środków publicznych, odpowiada za całość gospodarki finansowej w Gminie.

Pozbawiając Burmistrza narzędzia jakim jest ostateczne zatwierdzenie faktur do zapłaty pozbawia się go możliwości kontroli nad gospodarką finansową, za którą ponosi odpowiedzialność. Burmistrz ma stać na straży interesu Gminy jakim jest chociażby właściwy, bezusterkowy poziom wykonania inwestycji.

W świetle powyższego, doszło do naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów. Dowody zgromadzone w toku postępowania zostały ocenione w sposób dowolny i wybiórczy co spowodowało błąd w ustaleniach faktycznych. Ponadto, podmiot prowadzący śledztwo uwzględnił okoliczności wyłącznie na korzyść dla podejrzanej, z pominięciem tych przemawiających na jej niekorzyść, w szczególności działań zmierzających do pokrzywdzenia interesu publicznego Gminy Olecko i prywatnego Burmistrza Olecko. Zaskarżone postanowienie nie znajduje zatem uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak na wstępie.

BURMISTRZ,

.....
Karol Sobczak

Załączniki:

- dowody wskazane w treści pisma.

Sponsor: Sylwia Sobczak